

kom nu tilbage til sin tidligere Antydning, idet han nu søgte at præcisere det ved atter at fremhæve dette Salg af den forventede Koncession. Saavidt jeg kan forstaa den ærede Minister mener han, at det allerede herved er vist en Mangel paa Interesse for selve Foretagendet og altsaa brugt en Fremgangsmaade, som er helt forskjellig fra den, som den ærede Forespørger her, og ogsaa ved tidligere Leiligheder, har lagt for Dagen. Som jeg nylig tilfod mig at bemærke, er jeg ikke i Stand til at forstaa hvad den høitærede Minister mener hermed. Naar Folk heilige sig Penge af Andre naar en Sag skal udføres, saa ligger der jo aldeles ikke at Sagen skal opgives, men vel snarere tværtimod det Modsatte. Saavidt jeg kan fatte visse Forhandlinger, som jeg allerede under Finansudvalgets Forhandlinger, og ogsaa ved andre Leiligheder, har haft Anledning til at gjøre mig bekendt med, kan jeg ikke se Andet end at det, som man naturligt fra et almindeligt Standpunkt har fundet Anledning til at rette en moralsk Bebreidelse imod de 2 Herrer for, som have haft med denne Sag at gjøre, er jo det, at de have ladet Sagen falde; men det er jo dog noget aldeles forskjelligt herfra. Det at de, inden de have faaet Koncessionen, sælge den til andre, er jo netop det helt Modsatte af at lade Sagen falde, thi idet de slutte en Overenskomst om, at Sagen skal overdrages til Andre for at blive udført, gjøre de jo dog i Virkeligheden det Modsatte af at lade Sagen falde. Jeg tillægger at det, som den høitærede Minister her har draget frem, det er mig en fuldstændig Gaaede, hvad han mener dermed, og jeg tvivler om, at den høitærede Minister vil kunne fremsætte det klart for noget Menneske.

S. Jensen: Der er vist ikke noget Medlem her tilstede, uden at han med megen Interesse har hørt Forhandlingene om denne Forespørgsel. Den Naade, hvorpaa den ærede Forespørger har motiveret sin Forespørgsel, har uenigtelig været meget interessant, men hele denne Forhandling har været saa indviklet, at man kun med megen Paasigtighed har kunnet følge den. Der er vist Ingen, som med større Interesse end jeg har fulgt denne Fore-

spørgsel, hvilket er saa naturligt, da den hænger sammen med Interesser, som vedrører den Kreds, jeg nærmest repræsenterer. Det synes, at den høitærede Minister er kommen til at drage et noget andet Spørgsmaal ind her, og det tør derfor maa ske ogsaa være mig tilladt at strekke en Smule ind derpaa. Alle vi, som høre hjemme i Holbæk Amt og i den Vest for Holbæk liggende Egne, have glædet os til at faae en direkte Bane over Frederiksbund med et selvstændigt Udgangspunkt for Rejsehavnen. Vi have dertil ikke alene glædet os, fordi vi derved vilde faae en selvstændig Bane, men ogsaa fordi vi derved vilde blive set for at komme i Berørelse med eller i Uafhængighedsforshold til det sjællandske Jernbaneselskab. Dette havde uenigtelig længe været ønsket, og vi vilde maa ske aldrig eller i alt Fald meget sent have faaet nogen Bane, hvis ikke det Selskab, hvori den ærede Forespørger havde Del, havde været ved Sagen og taget fat paa den. Det har vist det, der drog dem frem, og vi havde, som sagt, glædet os til, at det skulde lykkes at kunne faae den ført igjennem; men det skete ikke. Det vigtige Spørgsmaal for os bliver nu, hvor vi faae denne Bane, om dens Linie bliver heldig eller ikke heldig. Den høitærede Indenrigsminister har sagt, og jeg tvivler ikke derom, at han vil søge Maaneder har håbt meget at gjøre med den nordvestlige Linie. Jeg tvivler heller ikke om, at han vil gjøre sig al mulig Flid for at faae den korteste Linie til Holbæk, men hvis det skulde betragte sig, hvad man i disse Dage læser i Bladene, nemlig at den korteste Linie ikke kan vælges, hvortil Indenrigsministeren skulde være tilbunds at drage nogle af den korteste Linies Punkter op i den lange Jernbanelinie, synes dette os at ville blive mere uheldigt end alt Andet, thi den lange Linie vil da blive endnu længere. Vi der borte og ved Holbæk, og ligeledes en stor Del Folk over i Sylsland have Interesse af at faae den korteste Linie; men naar vi have holdt paa den, er det naturligvis ikke for noget bestemt Punkt vedkommende; det er netop for at faae den korteste Linie. Derfor vilde det være mig meget kjær, om den ærede Indenrigsminister vilde vise mig den Gunst at besvare det